

SAMLENOTAT

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet
27. november 2014

Rådsmøde (miljø) den 17. december 2014

Dagsorden	Side
1. Kommissionens forslag til forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO2-emissioner fra søtransport og forslag om ændring af forordningen og meddelelse om integrering af emissioner fra søtransport	2
- <i>Politisk enighed</i>	
2. a) Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (Ratifikation af den anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen)	7
- <i>Politisk enighed</i>	
b) Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Island vedrørende Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, medlemsstaternes og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode, der er fastsat i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimændringer	14
- <i>Vedtagelse</i>	
Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Island vedrørende Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, medlemsstaternes og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode, der er fastsat i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimændringer	
- <i>Politisk enighed</i>	

1. Kommissionens forslag til forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og forslag om ændring af forordningen og meddelelse om integrering af emissioner fra søtransport

KOM(2013) 480 og KOM(2013) 479

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i marginen.

1. Resumé

Kommissionen har den 28. juni 2013 fremsat et forslag til forordning om overvågning, rapportering og verifikation af skibes CO₂-udledning som led i EU's klimaindsats.

Forslaget indebærer, at ejere af skibe på over 5.000 bruttotons fra 2018 skal overvåge CO₂-emissioner for hvert skib, der ankommer og afgår fra en europæisk havn, og årligt rapportere disse til Kommissionen og myndighederne i de relevante flagstater. De indsendte rapporter skal forinden verificeres af et uafhængigt akkrediteret selskab (verifikator). Medlemsstaterne skal fastsætte et sanktionsystem for manglende opfyldelse af bestemmelserne.

Kommissionen vurderer, at forslaget kan medføre en reduktion af CO₂-udledningen på 2 pct., idet overvågningen vil bibringe og synliggøre oplysninger om skibes energieffektivitet.

Forslaget behandles i Rådet (miljø). Forslaget til forordning ledsages af en meddelelse, der udbygger baggrunden for forslaget. Det meddeles, at det som led i EU's reduktionsforpligtigelse kan overvejes, at nærværende forslag efterfølges af fastsættelsen af reduktionsmål for sektoren og afslutningsvis etableringen af en markedsbaseret foranstaltning.

Den sidste trilog med Europa-Parlamentet blev afholdt den 18. november 2014. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (miljø) til politisk enighed.

2. Baggrund

Kommissionen har den 28. juni 2013 fremsendt forslag til forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013. Forslaget er samtidig oversendt i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 192, stk. 1, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Kommissionen henviser i forslaget til, at der globalt er enighed om at reducere de globale drivhusgasudledninger, så temperaturen ikke øges med over 2 grader i forhold til før-industrialiseringsperioden – den såkaldte 2-gradersmålsætning. Dette indebærer, at udviklede lande skal reducere deres udledning med 80-95 pct. i 2050.

Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet er enige om, at alle sektorer skal bidrage til reduktionen af CO₂-udledningen, herunder international søtransport, som er den eneste transportform, der ikke er omfattet af en EU-reduktionsforpligtigelse. Søtransport er globalt set ansvarlig for ca. 3 pct. af de samlede globale drivhusgasudledninger. Med vedtagelsen af EU's klima- og energipakke i 2009 blev Rådet og Europa-Parlamentet enige om, at Kommissionen skulle fremsætte et forslag vedrørende international søfarts CO₂-udledning, medmindre der forelå en international aftale ved udgangen af 2011.

Trods tiltag i FN's internationale søfartsorganisation, IMO, i form af bindende krav til nye skibes energieffektivitet forventes sektorens udledninger fortsat at stige i takt med øget efterspørgsel og samhandel.

Kommissionen vurderer, at målet om reduktionsbidrag fra søtransportsektoren bedst nås ved i første omgang at fastsætte harmoniserede regler for overvågning, rapportering og verificering af sektorens CO₂-udledninger og herigennem kvalificere vidensgrundlaget for efterfølgende at fastsætte reduktionsmål og endelig etablere markedsbaserede foranstaltninger.

3. Formål og indhold

Punktet er sat på dagsordenen for miljørådsmødet den 17. december 2014 til politisk enighed.

Forslaget pålægger skibe over 5.000 bruttotons, som udgør 60 pct. af flåden og 90 pct. af udledningerne, at rapportere allerede eksisterende data, der knytter sig til skibenes CO₂-udledning og energiforbrug.

Til formålet skal skibsejer udarbejde en overvågningsplan med angivelse af en metode for overvågningen og rapporteringen, som inden udgangen af august 2017 skal forelægges til godkendelse hos en akkrediteret verifikator.

Fra 2018 skal skibsejer årligt for hvert enkelt skib og for hver enkelt rute registrere oplysninger som: CO₂-udledning, tilbagelagte distancer og forbrug af brændstof.

Fra 2019 skal skibsejer årligt indsende rapporter for det foregående kalenderår til Kommissionen og myndigheder i den pågældende flagstat, efter at rapporteringsformatet og de faktiske udledninger er blevet godkendt af en akkrediteret verifikator, som udsteder en overensstemmelseserklæring. Denne skal være om bord på skibene.

Forslaget fastsætter konkrete krav til verifikatoren og dennes forpligtigelser, herunder at verifikatoren skal være uafhængig af skibsselskabet og skal godkendes efter gældende EU-regler. Kommissionen kan ved delegerede retsakter ændre og præcisere kravene til verifikatorerne og deres rolle.

Det påhviler medlemsstaterne at sikre, at skibsejer overholder rapporteringsforpligtigelserne, herunder at det ved skibsinspektionen sikres, at overensstemmelseserklæringen foreligger.

Herudover skal medlemsstaterne fastsætte sanktioner ved manglende overholdelse og sikre en smidig informationsudveksling med de øvrige medlemsstater.

Kommissionen skal årligt offentliggøre udledningen fra de enkelte skibsejere.

Kommissionen skal holde IMO og andre relevante internationale organer informeret om nærværende regulering. Ved en international aftale om globale tiltag til reduktion af sektorens udledning, skal Kommissionen revidere MRV-forordningen.

Kommissionen bemyndiges til ved gennemførelsesretsakter at fastsætte nærmere regler for tekniske standarder for dataudveksling og rapporteringsformatet for overvågningsplanerne.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har under deres 1. behandling af forslaget vedtaget en holdning i april 2014, hvor de støtter de principielle elementer i forslaget med undtagelse af at pålægge skibsejere monitorering af transportarbejdet samt offentliggørelse heraf. Derved indgår skibes energieffektivitet ikke som en del af monitoreringsforpligtigelsen.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da harmoniseret overvågning, rapportering og verificering forudsætter et initiativ på EU-niveau, ligesom de overordne-

de klimaforpligtelser fastsættes på EU-niveau. Kommissionen anfører endvidere, at foranstaltninger på EU-plan vurderes at være mere effektive end nationale foranstaltninger, samt at det vil hindre konkurrenceforvridning i det indre marked gennem ens miljømæssig regulering på tværs af medlemsstaterne.

Nærhedsprincippet vurderes på denne baggrund at være overholdt.

6. Gældende dansk ret

Der er i dag ingen danske regler for overvågning, rapportering og verificering af sektorens udledninger eller sanktionsbestemmelser.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det følger af TEUF artikel 288, at en forordning er almenyldig og bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Der vurderes dog at være behov for at sikre hjemmel til myndighedsopgaverne. Endvidere er det muligt, at der kan blive behov for at udmønte sanktionsbestemmelser.

Administrative konsekvenser for staten.

Forslaget medfører en myndighedsforpligtelse til at sikre håndhævelse af bestemmelserne omkring monitorering og håndhævelse.

For så vidt angår monitorering vil staten sikre overensstemmelse med forordningens bestemmelser for ca. 35 skibsejere, der skal indsende verificerede emissionsrapporter for skibe under dansk flag. Det drejer sig pt. om ca. 310 skibe. På baggrund af foreløbige tilkendegivelser fra Kommissionen lægges til grund, at verifikatorerne har det løbende ansvar for monitoreringsplanerne, herunder indkaldelse, verifikation og udstedelse af overensstemmelseserklæring, hvorved statens administrative byrde formodes at være begrænset på dette område.

Der lægges til grund, at håndhævelse alene indebærer at sikre, at der foreligger en overensstemmelseserklæring på skibene, og at denne kontrol vil kunne foretages som led i den almindelige havnestatskontrol, som omfatter ca. 600 skibe årligt. Således vurderes byrden også begrænset hertil. Eventuelle udgifter vil blive afholdt inden for ressortministeriets/-ernes egne ramme/-er.

Der tages generelt forbehold for, at fastsættelsen af de administrative byrder kan ændres under forhandlingerne.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vurderes, at forslaget vil påføre danske skibsselskaber mindre omstillingsomkostninger i forbindelse med udarbejdelse og indsendelse af overvågningsplaner samt anskaffelse og opsætning af udstyr til automatiske dataudvekslingssystemer. Forslaget vurderes desuden at pålægge skibsselskaberne løbende administrative omkostninger i relation til indsendelse af en række oplysninger til verifikatorerne. Af oplysninger vil der bl.a. være tale om overvågning og rapportering af emissioner og brændstofforbrug samt relevante overvågningsdata. Rederierne indsamler i forvejen de pågældende data, og den administrative omkostning vil derfor alene bestå i at trække tallene ud af deres databaser, indsætte dem i et dokument og indsende dem.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Der vurderes umiddelbart at være beskedne statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Eventuelle statslige merudgifter vil blive afholdt inden for ressortministeriets/-ernes egne ramme/-er. Kommissionen anslår, at forslaget fra 2030 vil føre til en årlig besparelse på 9 mia. kr. til

brændstof på EU-niveau som følge af, at der ved monitoreringen bliver mere opmærksomhed om skibenes faktiske brændstofforbrug.

Beskyttelsesniveauet

Kommissionen anfører, at forslaget kan medføre en reduktion af CO₂-udledningen på 2 pct.

8. Høring

Ved høringsfristens udløb den 16. august 2013 var der indkommet høringssvar fra nedenstående aktører.

Dansk Metal og CO-industri bakker op om forslaget, som anses for at understøtte vækst og beskæftigelse. Endvidere støttes, at MRV-forslaget tænkes ind i en global kontekst, som kan fremme en international implementering via IMO.

Vedvarende Energi hilser velkomment, at der etableres en overvågnings- og rapporteringsmekanisme. Samtidig efterlyses en regulering af skibes CO₂-udslip - fx ved brændselsafgifter og/eller effektivitetskrav til skibe.

DANAK peger på uoverensstemmelse mellem den engelske og danske sprogudgave omkring verifikatorer og anbefaler, at akkrediteringskrav til verifikatorer på søfartsområdet harmoniseres med eksisterende EU-lovgivning.

Danmarks Rederiforening hilser forslaget velkomment og EU-Kommissionens fokus på, at en regulering forankres globalt. Der henvises til behovet for at tydeliggøre, om det er den kommercielle operatør eller skibsejeren, der har rapporteringsforpligtigelse, hvortil det bemærkes, at det er den kommercielle operatør, der har ansvaret for det faktiske brændstofforbrug og dermed incitamentet til at optimere. Herudover foreslås en række tekstnære justeringer af forslaget som eksempelvis, hvordan man definerer anløb for tankskibe, da de typisk omlader til søs, metodevalg ved emissionsopgørelser m.v.

Københavns Kommune hilser forslaget velkomment og efterlyser en fritagelse på strøm til landstrømsanlæg på skibe.

På specialudvalgsmødet den 23. september 2013 bemærkede Greenpeace, at man gerne så implementeringen fremskyndet. Danmarks Rederiforening gentog støtte til forslaget og bemærkede i forlængelse af høringssvaret, at monitoreringen alene skulle forholde sig til CO₂.

På specialudvalgsmødet den 18. november 2013 udtrykte Danmarks Rederiforening endvidere bekymring for at udvide forslagets dækningsområde med skibe ned til 400 bruttotons.

Samlenotatet har været sendt i høring i Klima-, Energi og Bygningspolitisk Specialudvalg i forbindelse med mødet den 17. november 2014. Der kom i den forbindelse ingen høringssvar.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har været drøftet i Rådets arbejdsgruppe for miljø, hvor forslaget generelt er blevet vel modtaget af et flertal af lande under hensyn til, at en global regulering er at foretrække. Enkelte mindre lande med betydelige flåder vurderes dog at være mindre positive over for forslaget, og flere lande har problematiseret kravet om monitorering af transportarbejdet samt offentliggørelse af de indrapporterede data.

Danmark har i den anledning arbejdet intenst for at fastholde disse elementer, og de indgår for indværende fortsat i det mandat, som formandsskabet lægger til grund for forhandlingerne med Europa-

Parlamentet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan principielt støtte forslaget.

International skibsfart står globalt for omkring 3 pct. af verdens CO₂-udledning. Regeringen finder i det lys, at skibsfarten bør påtage sig sin del af klimaansvaret.

Regeringen vurderer, at såvel branchen som klimaet er bedst tjent med en global løsning, som der ligeledes arbejdes for. Regeringen vil støtte EU-initiativer vedrørende monitorering, verificering og rapportering af CO₂-udledning, der kan understøtte den globale indsats. Det er således også vigtigt, at forslaget ikke underminerer arbejdet for en global løsning.

Fra dansk side er der nogle grundlæggende principper, der skal efterleves for en global regulering, herunder at en regulering skal sikre en klimagevinst, være flagneutral og ikke være konkurrenceforvridende. De samme principper skal så vidt muligt gøre sig gældende for en EU-regulering.

Fra dansk side vil man være særligt opmærksom på, at forslaget spiller konstruktivt sammen med det igangværende arbejde i IMO. Forslaget kan danne inspiration for de videre forhandlinger i IMO, så dobbeltregulering undgås. Derudover vil man fra dansk side også være særligt opmærksom på, at de administrative og økonomiske byrder for såvel stat som redere står i forhold til, at der alene er tale om et monitoreringsprogram.

Fra dansk side vil der også blive lagt vægt på, at der med forslaget sikres en ensartet håndhævelse på tværs af EU, således at forslaget ikke kan give anledning til konkurrenceforvridning på tværs af EU-landene. Endelig arbejder Danmark for, at forslaget udmøntes hurtigst muligt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg den 11. oktober 2013.

2a. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (Ratifikation af den anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen)

KOM(2013) 768

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i marginen.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 6. november 2013 fremsat forslag til Rådets afgørelse vedrørende EU's ratifikation af Doha-ændringerne og den anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen. EU's mål for perioden vil være et udledningsniveau på 80 pct. af niveauet i 1990 set som et gennemsnit over perioden. Dette svarer til den samlede europæiske reduktionsindsats, der er aftalt under Klima- og Energipakken fra 2008, og forslaget vil derfor ikke have selvstændige konsekvenser i forhold til hverken den europæiske eller danske klimapolitik. Det vil sige, at der ikke bliver stillet yderligere reduktionskrav. EU forpligter sig i fællesskab og inkluderer Island i denne fællesskabsforpligtelse. EU som fællesskab tildes Kyoto-udledningsrettigheder svarende til de planlagte ETS-kvoter (de kvoteomfattede sektorer), mens de enkelte medlemsstater tildes Kyoto-enheder svarende til deres målsætning inden for de ikke-kvotefattede sektorer (non-ETS). LULUCF og udledningerne fra NF_3 inkluderes i opgørelserne under Kyotoprotokollen, selvom de ikke er omfattet af Klima- og Energipakken. Kommissionen forventer ikke, at dette vil have betydning for mulighederne for at leve op til forpligtelserne, men vil følge især LULUCF nøje.

Med forslaget har fulgt et forslag til ændringer i EU-forordning 525/2013 – overvågningsmekanismen – således, at man sikrer den tekniske gennemførelse af deltagelsen i anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen. Der blev opnået enighed med Europa-Parlamentet om ændringen af EU-forordning 525/2013 den 15. maj 2014.

Forslagene forventes ikke at påvirke eksisterende dansk lovgivning. Folketinget vil efterfølgende skulle træffe beslutning om dansk ratifikation af Doha-ændringerne på baggrund af Rådets afgørelse.

Sagen er sat på miljørådsmødet den 17. december 2014 til politisk enighed.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2013) 768 og KOM(2013) 769 af 6. november 2013 fremsat: 1) Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (ratifikation af den anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen), 2) Forslag til ændringer af EU-forordning nr. 525/2013 (Overvågningsmekanismen) for så vidt angår den tekniske gennemførelse af anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen (vedtaget den 15. maj 2014). Forslagene er oversendt til Rådet den 6. november 2013 i dansk sprogversion. Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 192(1) og artikel 218(6)(a).

Forslagene skal vedtages med kvalificeret flertal i Rådet. Ratifikation af anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen er en rådsbeslutning, der kræver Europa-Parlamentets godkendelse af, at Unionen indgår anden forpligtelsesperiode. Ændringen af forordning 525/2013 (Overvågningsmekanismen) er blevet behandlet efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Ændringen af EU-forordning 525/2013 blev endeligt vedtaget den 15. maj 2014.

På den attende partskonference (COP18) under De Forenede Nationers Rammekonvention om klimaændringer, afholdt i Doha, Qatar, i december 2012, traf parterne beslutning om, at der skal være en anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers Rammekonvention om Klimaændringer, når den første periode udløb med udgangen af 2012 ("Doha-ændringen"). Anden forpligtelsesperiode vil løbe i perioden fra 1. januar 2013 til 31. december 2020.

Under første forpligtelsesperiode (2008-2012) opfyldte EU og medlemsstaterne deres forpligtelser i fællesskab. Ved vedtagelse af Doha-ændringen i december 2012 gav EU og medlemsstaterne udtryk for, at de også i anden forpligtelsesperiode har til hensigt at opfylde deres forpligtelse i fællesskab og gøre det sammen med Kroatien og Island.

Med Kommissionens forslag til ratifikation er vilkårene for den fælles opfyldelse beskrevet og fastlagt. Når forslaget er vedtaget, og EU dermed har fastlagt ratifikationsteksten for den anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen, vil samtlige medlemsstater skulle gennemføre en national ratifikationsproces. Den nationale ratifikation vil ske på baggrund af den endelige ratifikationstekst, der opnås enighed om i EU, og der vil i sagens natur ikke være mulighed for at justere på vilkår og lignende i denne fase.

Det er forventningen, at EU's ratifikationstekst vil være på plads inden udgangen af 2014, og Kommissionen lægger op til, at de nationale ratifikationsprocesser i medlemsstaterne bør være tilendebragt senest den 16. februar 2015 med henblik på EU's og medlemsstaternes samtidige ratifikation umiddelbart derefter.

Sagen er sat på miljørådsmødet den 17. december 2014 til politisk drøftelse med henblik på at opnå enighed i Rådet.

3. Formål og indhold

Forslaget til Rådets afgørelse om ratifikation danner grundlaget for EU's indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen. Forslaget skal vedtages med Europa-Parlamentets godkendelse. Forslaget indeholder desuden i to vedlagte bilag en række specifikationer af vilkårene for opfyldelse af EU's forpligtelse. Selve Doha-ændringerne er ligeledes vedlagt ratifikationsudkastet.

Hovedindholdet i Doha-ændringerne til Kyotoprotokollen er følgende:

- Parterne påtager sig reduktionsmål for perioden 2013-2020. Parternes gennemsnitlige udledning pr. år i perioden må ikke overskride reduktionsmålet. EU forpligtiger sig i den forbindelse til ikke at udlede mere end 80 pct. af udledningsniveauet i 1990.
- NF_3 (Nitrogentriflourid) føjes til listen over drivhusgasser under Kyotoprotokollen, og parterne vil fremover stå til regnskab for udledningen af NF_3 . De historiske udledninger af NF_3 er i EU meget lave (næsten nul), men der er en stigende global trend, og gassen er en stærk drivhusgas.
- Kyotoprotokollen tilføjes en såkaldt "Ambitionsmekanisme". Det vil fremover være nemmere for en part at opjustere sit formelle reduktionsmål, skulle der være vilje hertil. Tidligere krævede det konsensus blandt parterne forud for en vedtagelse og genratifikation af tre fjerdedele af parterne, før den kunne træde i kraft. Fremover vil et nyt, skærpet mål kunne vedtages af en part, såfremt der ikke er tre fjerdedele af parterne, der gør indsigelse. Ikrafttrædelse vil ikke længere kræve ratifikation. EU har været fortalere for denne ændring, da man som følge af forpligtelsesperiodens længde (8 år mod tidligere 5 år) ønskede at gøre det lettere at opjustere målet undervejs.

- Tilpasning af emissionstildelingerne: For at sikre, at emissionerne i perioden 2013-2020 ikke stiger, lægges der et loft over tildelingen af emissionstilladelser. Loftet betyder, at de gennemsnitlige udledninger i årene 2013-2020 ikke overstiger gennemsnittet af udledninger i 2008-2010. Dette er uden betydning for EU som helhed, hvor de samlede udledninger udviser et fald siden 2008-2010.
- Der indføres en afgift på 2 pct., der falder den første gang, der foretages en international overførelse af Kyoto-protokollens emissionsenheder (AAU'er) – dvs. en handel mellem lande - samt ved udstedelse af emissionsreduktionsenheder (ERU'er) – den såkaldte "del af indtægterne". Indtægterne herfra skal gå til den internationale klimafond.
- Effekterne af skovforvaltning bliver obligatorisk i perioden 2013-2020. Skovforvaltning er et delelement af LULUCF, der dækker over effekten af arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug. LULUCF-sektoren kan dels optræde som netto-udledningskilde, der vil belaste det samlede drivhusgasregnskab, og dels som netto optag, hvorved der genereres en såkaldt Removal Unit (RMU-kredit), der bruges til at forbedre det samlede drivhusgasregnskab. Parterne til Kyoto-protokollen skal fremover i relation til deres Kyoto-regnskab inkludere effekterne fra skovbrug både fra ny skov plantet efter 1990 og fra forvaltning af skov fra før 1990. Skovforvaltningen var ikke obligatorisk under 1. forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen. Endvidere vil effekten af forvaltning af skove fra før 1990 fremover blive vurderet ud fra et referenceniveau (den forventede udvikling i skovens biomasse). Tidligere blev effekten baseret på tilvæksten underkastet en mængdebegrænsning. Ændringen vil i store træk betyde, at bidraget fra skove fra før 1990 forventes at blive meget lavt. For lande, der har tilvalgt det, er der en forpligtelse til fortsat at opføre og rapportere effekten af forvaltningen af landbrugsjorde og græsningsarealer.

Vedlagt forslaget til Rådets afgørelse om ratifikation er to bilag, der beskriver de specifikke rammer for EU's opfyldelse af forpligtelserne. Hovedpointerne i bilag I (Meddelelse om vilkårene for fælles opfyldelse) er:

- EU opfylder i fællesskab. Som under første forpligtelsesperiode vil EU opfylde reduktionsmålet i fællesskab. De enkelte medlemsstater vil derfor ikke få et særskilt reduktionsmål i opgørelsen over reduktionsmål for perioden 2013-2020.
- EU's fællesskabsindsats omfatter Island. Island indgav i 2009 til Rådet en anmodning om at blive en del af den fælles EU-forpligtelse, hvilket Rådet hilste velkommen. Der er redegjort for principperne for Islands deltagelse i den fælles forpligtelse i forslaget til ratifikationen. Da Island ikke er (og ved EU's ratifikation af Doha-ændringerne ikke forventes at være) medlem af EU, skal der indgås en separat international aftale mellem EU, medlemsstaterne og Island, hvor Islands emissionsniveau fastsættes. Disse forhandlinger foregår i et særskilt forløb. Både EU og samtlige medlemsstater vil skulle ratificere aftalen med Island.
- Hver medlemsstat kan øge sin reduktionsindsats ved at annullere Kyoto-enheder; en skærpelse af det samlede EU-mål i forbindelse med ambitionsmekanismen kan kun ske i fællesskab.
- EU betragter annulleringsmekanismen i Doha-ændringerne som gældende for EU som helhed. EU vil ikke få annulleret emissionstilladelser som følge af denne tilpasningsmekanisme.
- EU's fordeling af Kyoto-emissionsenheder vil være tilpasset Klima- og Energipakkens struktur. Tildelingen af Kyoto-protokollens emissionsenheder (AAU'er), der knytter sig til emissioner fra den kvoteomfattede sektor (ETS) vil ske til EU som helhed, mens emissionsenhederne, der knytter sig til de ikke-kvoteomfattede sektorer (non-ETS) vil blive til delt de enkelte lande.

- Mængden af emissionsenheder (AAU'er) tildelt de enkelte medlemsstater (vedrørende de ikke-kvoteomfattede sektorer) vil være lig den mængde, medlemsstaterne er blevet tildelt under Klima- og Energipakkens byrdefordelingsaftale vedrørende non-ETS-udledninger. Den konkrete mængde er beskrevet i bilaget. Tallet for Island udestår, indtil den internationale aftale med Island er på plads.
- Reduktion af NF₃ indgår ikke i Klima- og Energipakkens struktur, da udledningerne vurderes at være ubetydelige. Med ratifikationen vil NF₃ fremover skulle indgå i medlemsstaternes emissionsopgørelse og modregnes i de nationale emissionstildelinger.
- Effekten af LULUCF indgår ikke i Klima- og Energipakkens struktur, men med ratifikationen bliver det obligatorisk at inddrage LULUCF-effekten af ny skov fra efter 1990 samt forvaltning af skov fra før 1990 i Kyoto-opgørelsen. Medlemslandene vil derfor skulle opgøre effekterne (positive eller negative) af skovforvaltning etc. i forhold til Kyoto-forpligtelsen og med udgangspunkt i de AAU'er, der er tildelt de enkelte medlemsstater, mens de samme LULUCF-effekter ikke vil have nogen indflydelse i forhold til de mål, der er sat med Klima- og Energipakken. Kommissionen antager pga. ændring i metoden (udvikling i forhold til reference-forløb), at det samlede europæiske bidrag fra LULUCF er omkring nul, men vil følge udviklingen nøje. Skulle medlemsstater, trods fornuftige politikker på området, opleve store, uforudsete udledninger fra LULUCF-sektoren, vil Kommissionen overveje at foreslå en mekanisme, der kan bistå enkelte medlemsstater. Forslaget tager ikke stilling til, hvad medlemsstaterne kan bruge udstedte RMU-kreditter til, hvorfor det står landene frit for at annullere disse kreditter – f.eks. som led i en mere ambitiøs national klima-målsætning.
- Gennemførelse af rapporteringsforpligtelser. Ifølge Kyotoprotokollen skal parterne senest den 15. april 2015 forelægge en rapport for at lette beregningerne af emissionstildelinger og sikre overvågningsforpligtelserne. Kommissionen vil på vegne af EU udarbejde denne rapport.

Bilag II (Kompetenceerklæring) ajourfører den kompetenceerklæring, der blev udfærdiget i forbindelse med Kyotoprotokollen i 2002. Den indeholder nu samtlige 28 medlemsstater.

Kroatien er pr. 1. juli 2013 indtrådt som medlem i EU. Vilkårene for den fælles opfyldelse og indgåelse af Doha-ændringen vil derfor gælde for Kroatien på samme måde som for de øvrige medlemsstater. Kommissionen har i den forbindelse truffet gennemførelsesafgørelse om et emissionsniveau, der er tildelt Kroatien.

Sammen med forslaget til ratifikation har Kommissionen fremsendt forslag til forordning om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (Overvågningsmekanismen) for så vidt angår den tekniske gennemførelse af Kyotoprotokollen efter 2012. Denne blev vedtaget 15. maj 2014 efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Ændringerne i "Overvågningsmekanismen" skal nødvendigvis gennemføres, såfremt ratifikationen af den anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen gennemføres.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 192(1) og artikel 218(6)(a) godkende forslaget om ratifikation af anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen. Der foreligger endnu ikke en udmelding fra Europa-Parlamentet på dette område og dette forventes først, når Rådet har fastlagt sin holdning.

Europa-Parlamentet har i henhold til TEUF artikel 192(1) været inddraget i den almindelige lovgivningsprocedure forud for en vedtagelse af ændringen af Overvågningsmekanismen. Der blev

i april 2014 opnået enighed om ændringen med Europa-Parlamentet forud for den endelige vedtagelse.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet vurderes ikke at være relevant. Danmark har allerede tilsluttet sig den fælles europæiske klimapolitik og i den forbindelse forholdt sig til spørgsmålet om nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ratifikationsforslaget vil ikke påvirke eksisterende dansk lovgivning. Folketinget vil efterfølgende skulle træffe beslutning om dansk ratifikation af Doha-ændringerne på baggrund af Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyoto-protokollen.

7. Konsekvenser

Forslaget til ratifikation af den anden forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen vil i overordnede træk ikke have selvstændige konsekvenser i forhold til hverken den europæiske eller danske klimapolitik. EU's Klima- og Energipakke sikrer, at EU når Kyoto-målsætningen for perioden 2013-2020, og ratifikationen betyder derfor ingen øgede reduktionsbyrder for EU eller medlemsstaterne. Ratifikationen ændrer ligeledes ikke ved den europæiske model for klimapolitik med et fælleseuropæisk kvotemarked og en række nationale ikke-kvoteomfattede målsætninger. Ratifikationen vurderes derfor umiddelbart ikke at have nogen selvstændige statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller administrative konsekvenser eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det foreligger dog en mulighed for en samfundsøkonomisk og statsfinansiell omkostning i relation til "del af indtægterne"-mekanismen under Doha-ændringerne, men den vurderes at være af ubetydelig størrelsesorden, som det beskrives nedenfor.

Beskyttelsesniveauet vurderes ikke at blive påvirket, idet der ikke vurderes at være selvstændige konsekvenser for tilrettelæggelsen og intensiteten af den danske eller europæiske klimaindsats. Der vil være lovgivningsmæssige konsekvenser, idet Folketinget efterfølgende skal ratificere Doha-ændringerne på baggrund af Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyoto-protokollen.

I forhold til konsekvenserne af forslaget indhold kan følgende bemærkes:

- Det nationale emissionsniveau: Med en samlet mængde emissionsenheder for 2013-2020 på 269.321.526 beregnet med de fra opgørelsesåret 2013 gældende globale opvarmingspotentialer, er der umiddelbart fuld overensstemmelse mellem mængden af emissionstildelinger til Danmark i ratifikationsforslaget og de tildelinger, der er vedtaget under Klima- og Energipakkens byrdefordelingsaftale.
- LULUCF: Danmark har allerede under Kyoto-protokollens første periode tilvalgt at gøre brug af ikke-obligatoriske LULUCF-effekter til målopfyldelse, herunder skovforvaltningen af skove fra før 1990. Kommissionens forslag ændrer ikke ved Danmarks forpligtelse under Kyoto-protokollen til at opgøre og medregne emissioner og optag fra LULUCF, eller ved Danmarks mulighed for at anvende denne medregning i forhold til et nationalt mål, som er mere ambitiøst end Danmarks forpligtelse under Klima- og Energipakken. Inklusionen af skovforvaltning vil derfor ikke umiddelbart medføre nye og ikke forudsatte vilkår for målopfyldelsen. Den nye opgørelsesmetode forventes at reducere bidraget fra skove fra før 1990 til omtrent nul. Det forventes dog fortsat, baseret på de seneste fremskrivninger med tilhørende usikkerheder, at LULUCF vil bidrage positivt til den sam-

lede danske klimaindsats over perioden 2014-2020 i forhold til det nationale reduktionsmål.

- NF₃: Inklusionen af denne gas i listen over drivhusgasser forventes at have meget ringe betydning for de danske udledninger.
- "Del af indtægterne"-mekanismen, som er en del af Doha-ændringerne, fastsætter en afgift på 2 pct. af den første, internationale overførsel med Kyotoprotokollens emissionsenheder (AAU'er). Afgiften vil ikke have betydning for virksomhedernes handel med kvoter på kvotemarkedet (ETS-markedet) internt i EU, men vil gøre sig gældende, når EU-lande mellem hinanden handler med emissionstilladelser tilknyttet de nationale, ikke-kvotekomfattede målsætninger. Handel med AAU'er mellem lande vil ske uden en markedspris i gængs forstand, men som en bilateral politisk forhandling med udgangspunkt i købers behov og sælgers forventninger. Fordelingen af afgiftens byrde vil være en del af disse politiske forhandlinger, og der kan derfor ikke på forhånd siges noget om, hvilken part (køber eller sælger) der vil bære byrden. Det vurderes ikke, at denne afgift vil have en mærkbar betydning for Danmark, da det p.t. er forventningen, at både Danmark og EU som helhed overopfylder sin målsætning for de ikke-kvotekomfattede sektorer for 2020. Det kan derfor forventes, at prisen på emissionstilladelser knyttet til de ikke-kvotekomfattede sektorer vil være meget lav, hvis nogen. Skulle Danmark forsøge at sælge af sin overopfyldelse under 2020-målsætningen under disse omstændigheder, vil et eventuelt tab som følge af en 2 pct. afgift (efter de politiske forhandlinger om pris og vilkår) være af begrænset omfang. Dette scenario skal ses i forhold til den nationale målsætning på 40 pct. reduktion i 2020, samt mulighederne for og værdien ved at overføre nationale overopfyldelse til næste forpligtelsesperiode efter 2020.

8. Høring

Forslaget til ratifikation inkl. bilag er sendt i teknisk høring til erhvervslivet, relevante organisationer og offentlige myndigheder med frist til den 22. november 2013 samt i høring til Specialudvalget med frist til den 17. december 2013.

Der blev modtaget høringssvar fra 15 parter, hvor alle, på nær to, ingen bemærkninger havde. Den ene part, 3F, påpegede, at de gerne så, Danmark og EU arbejder for, at begrænsningen af gasemissioner fra skibs- og flytrafik ikke kun gælder på national eller EU plan, men også interkontinentalt.

Den anden part, VedvarendeEnergi, støttede ratifikationen, men anbefalede dertil, at Danmark arbejder for: En 30 pct. målsætning for EU i 2020, at EU afholder sig fra brugen af fleksible mekanismer og tidligere periodes overopfyldelse til målopfyldelse, at man regulerer NF₃-gasser i et andet regi end klimaregulering samt øger fokus på at kunne inddrage LULUCF i europæisk klimapolitik i fremtiden.

En enkelt part kunne ikke under fristen afgive høringssvar og ville derfor ikke tages til indtægt for en holdning til forslaget.

I forbindelse med møde i Specialudvalget for Klima-, Energi- og Bygningspolitik den 6. februar 2014 gav 92-gruppen udtryk for, at man fra dansk side bør være opmærksom på inklusionen af LULUCF og sikre, at det ikke fører til udvanding af den europæiske indsats.

Samlenotatet blev behandlet på et møde i Klima-, Energi- og Bygningspolitisk Specialudvalg den 17. november 2014. Der kom i den forbindelse ingen høringssvar.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der har i forbindelse med arbejdsgruppemøder vist sig at være en bred opbakning til ratifikationsforslaget. En gruppe lande har understreget behovet for at ratificere hurtigt af hensyn til EU's rolle i de internationale klimaforhandlinger samt de hjemlige ratifikationsprocesser. En enkelt medlemsstat har fremsat ønske til en ændring af arkitekturen for den fælles opfyldelse, som Kommissionens forslag bygger på.

Med hensyn til en separat international aftale med Island om deltagelse i den fælles opfyldelse med EU, er der efter en række forhandlinger mellem Island og EU enighed om indholdet i denne aftale. Det forventes ikke, at indgåelse af aftalen med Island vil give anledning til uenighed i Rådet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringens generelle holdning til ratifikationsforslaget og ændringsforslaget til overvågningsmekanismen er positiv. Ratifikationsforslaget ligger i forlængelse af den danske holdning til EU's positionering i de globale klimaforhandlinger og holder sig inden for allerede vedtagne rammer under De Forenede Nationers rammekonvention om klimæændringer og EU's Klima- og Energipakke.

For så vidt angår LULUCF samt NF3-gas finder regeringen det særligt vigtigt, at håndteringen af uforudsete, negative LULUCF- og NF3-gas bidrag sker på en måde, der ikke kompromitterer miljøhensyn og den samlede reduktionsindsats i EU.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg den 28. februar 2014.

2.b. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Island vedrørende Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, medlemsstaternes og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode, der er fastsat i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, KOM(2014) 291.

samt

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Island vedrørende Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, medlemsstaternes og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode, der er fastsat i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, KOM (2014) 290

Revideret notat. Ændringerne er markeret med streg i marginen.

KOM (2014) 291 og KOM(2014) 290

1. Resumé

Det italienske formandskab har sat forslag om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af aftale om Islands deltagelse i EU's fælles opfyldelse af anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen på dagsordenen for miljørådsmødet den 17. december 2014. Forslaget om undertegnelse af aftalen med Island er på dagsordenen til vedtagelse og forslaget om indgåelse af aftalen til politisk enighed. Efter Rådets godkendelse forelægges forslaget om indgåelse af aftale med Island for Europa-Parlamentet, der i henhold til den almindelige beslutningsprocedure skal godkende forslaget.

Kommissionen har den 23. maj 2014 fremsat forslag til Rådets afgørelse vedrørende EU's indgåelse henholdsvis undertegnelse af en aftale med Island vedrørende Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, medlemslandenes og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen.

Forslagene er i overensstemmelse med de drøftelser, der hidtil har været i Rådet om sagen. Islands reduktionsforpligtelse fremgår af bilag 2 i udkastet til aftale. Det forventes ikke, at forslaget til reduktionsforpligtelse for Island vil give anledning til problemer, da det fremgår af det forklarende memorandum til beslutningerne, at aftalen med Island ikke fastlægger forpligtelser for Unionen eller medlemslandene, og at Island deltager i den fælles opfyldelse på samme grundlag som medlemslandene. Forslagene får ingen konsekvenser for dansk ret.

2. Baggrund

På den attende partskonference (COP18) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer afholdt i Doha, Qatar, i december 2012, traf parterne beslutning om, at der skulle være en anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, når den første periode udløb med udgangen af 2012 ("Doha-ændringen"). Anden forpligtelsesperiode ville løbe i perioden fra 1. januar 2013 til 31. december 2020.

EU og de enkelte medlemslande er hver især parter til Kyotoprotokollen. I henhold til artikel 4 i protokollen kan parter indgå aftale om i fællesskab at opfylde deres reduktionsforpligtelser. Artikel 4 gør det således muligt for fællesskaber som EU at opfylde medlemslandenes målsætninger i fællesskab. EU og medlemslandene opfyldte i første periode under Kyotoprotokollen deres forpligtelser i fællesskab, og i forbindelse med vedtagelse af Doha-ændringen i december 2012

gav EU og medlemslandene udtryk for, at de også i anden forpligtelsesperiode havde til hensigt at opfylde deres forpligtelse i fællesskab og sammen med Kroatien og Island. Med ikrafttrædelse af Kroatiens medlemskab af EU den 1. juli 2013 indgår Kroatien automatisk i den fælles opfyldelse.

Efter Kommissionens fremsættelse af forslag til retsakter til brug for fælles opfyldelse af forpligtelserne i Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode den 6. november 2013 (forslag til Rådets beslutning om ratifikation samt forslag til ændring af monitoringsmekanismen, KOM(2013)768)), har Kommissionen på baggrund af et mandat fra Rådet gennemført parallelle forhandlinger med Island om en aftale vedrørende Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, medlemslandenes og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode fastsat i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.

Da Island ikke er medlem af EU, forudsætter Islands deltagelse i EU's fælles opfyldelse en særskilt international aftale mellem EU, medlemslandene og Island i henhold til artikel 218 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) om procedure for indgåelse af aftaler med tredjelande og internationale organisationer.

Da forhandlingerne om en sådan særskilt aftale med Island nu er afsluttet, har Kommissionen den 23. maj 2014 fremlagt forslag til indgåelse og vedtagelse af aftalen. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal under hele proceduren. Europa-Parlamentet skal i henhold til reglerne om den fælles beslutningsprocedure godkende, at Unionen indgår aftalen.

Forslagene er oversendt til Rådet i danske sprogversioner den 23. maj 2014. Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 218, stk. 5 og 6, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

3. Formål og indhold

Det italienske formandskab har sat forslag om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af aftale om Islands deltagelse i EU's fælles opfyldelse af anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen på dagsordenen for miljørådsmødet den 17. december 2014. Forslaget om undertegnelse af aftalen med Island er på dagsordenen til vedtagelse og forslag om indgåelse af aftalen til politisk enighed. Efter Rådets godkendelse forelægges forslaget om indgåelse af aftale med Island for Europa-Parlamentet, der i henhold til den almindelige beslutningsprocedure skal godkende forslaget.

Kommissionen har den 23. maj 2014 fremlagt forslag til henholdsvis indgåelse og undertegnelse af aftale om Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Den Europæiske Unions, dens medlemsstaters og Islands forpligtelser i anden forpligtelsesperiode i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.

Formålet med forslagene er at fastlægge reglerne for Islands deltagelse i EU's fælles opfyldelse under Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode.

Dette kræver, at Rådet vedtager en afgørelse om indgåelse af aftalen, og at Rådet vedtager en afgørelse om undertegnelse af aftalen. Begge forslag er vedlagt udkast til selve aftalen med Island om deltagelse i den fælles opfyldelse af Den Europæiske Unions, dens medlemsstaters og Islands forpligtelser i Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode.

Udkastene, inklusivt udkast til aftale, omfatter en gengivelse af rammerne for Islands deltagelse i en fælles opfyldelse med EU, herunder en liste med den EU-lovgivning, som Island med aftalen forpligter sig til at følge (bilag 1 til aftalen). Sidstnævnte liste omfatter alene forordning om monitoringsmekanisme, hvorved Island forpligtes til også at foretage klimarapportering til Kom-

missionen, så der under Kyotoprotokollen kan foretages en samlet rapportering for de 28 EU-medlemslande og Island i relation til den fælles målopfyldelse. Listen vil dog senere kunne udvides.

Islands reduktionsforpligtelse fremgår af bilag 2 i udkastet til aftale. Det forventes ikke, at forslaget til reduktionsforpligtelse for Island vil give anledning til problemer, da det af det forklarende memorandum til beslutningerne fremgår, at aftalen med Island ikke fastlægger nogen forpligtelser for Unionen eller medlemslandene, og at Island deltager i den fælles opfyldelse på samme grundlag som medlemsstaterne.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til artikel 218 TEUF godkende, at Unionen indgår aftaler med tredjelande eller internationale organisationer. Europa-Parlamentet skal derfor høres i forbindelse med Rådets behandling af forslagene om indgåelse og undertegnelse af aftale med Island om fælles opfyldelse under Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne eller samfundsøkonomien.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslagene er i overensstemmelse med drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe for miljø om sagen. Under drøftelserne i arbejdsgruppen har der generelt været støtte til Kommissionens forslag til indgåelse samt undertegnelse af aftale med Island om fælles opfyldelse under Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode. Forslagene blev senest drøftet i arbejdsgruppen den 10. juni 2014, hvor der ikke var bemærkninger til forslagene, og ingen modsatte sig disse.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter Kommissionens forslag om at indgå og undertegne aftalen med Island om fælles opfyldelse under Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.